

blue.pages@volny.cz

PRIPRAVUJE TOMÁŠ S. POLÍVKA

FOTO: PATRICK MAREK

Libor Šmoldas

Je lepší žít než jen cvičit

*Invenční kytarista Libor Šmoldas (*1982) je dalším mladým českým jazzmanem, který si jakoby nic odskočil natočit album do New Yorku a s opravdovou muzikantskou smetánkou.*

Na jeho druhé sólové desce In New York On Time excelují Sam Yahel (hrál s Joshuou Redmanem, Norah Jones, Maceo Parkerem...), Jeff Ballard (Brad Mehldau, Pat Metheny, Chick Corea...) a legenda George Mraz. Slušná sestava, což?

Co bylo základním impulsem k tomu, že jste vyrazil točit do New Yorku?

Můj kamarád, kterého nemám jmenovat, mi vnučil nápad udělat desku s pianistou Samem Yehalem.

Yahel je spíš varhaník, ne? Nejen varhaník, on se teď víc věnuje piánu a já chtěl na desku právě piáno. K nám se

informace dostávají opožděně, ale znám minimálně dvě desky z posledních let, kde Yahel hraje na piáno, včetně výborného alba *Hometown*. Od začátku má svůj výrazný styl.

Bylo obtížné přesvědčit Yahela ke spolupráci?

Bylo to trochu napínavé. Poslal jsem mu nějaká alba, na kterých hraji. Napsal jsem

mu, zdali by nechtěl hrát na moji další desce, podobné nabídky nejsou ve Státech nijak neobvyklé. Ale dlouho se neozýval, tak jsem mu psal znova, jestli se mu desky líbily, nebo ne. Myslel jsem, že mě pošle rovnou do háje, ale on odpověděl, že si nahrávky zatím neměl čas poslechnout. Za další dva měsíce se sám ozval, že se mu to líbilo a že věří, že spolu uděláme dobrou

hudbu. Asi zjistil, že to není tak strašné a že si neutrhne ostudu. (smích)

New York ve zkratce

Co George Mraz a Jeff Ballard?

S Georgem Mrazem jsem byl po mailu domluvený na srazu, ale když jsem mu pak během první návštěvy New Yorku telefonoval z Manhattanu, vymluvil se, že nemá čas. Že musí do prádelny a zaparkovat auto... Ale když přijel hrát do Prahy s Hankem Jonesem, zašli jsme spolu na pivo a do-cela jsme se skamarádili. Je to úžasný člověk. Poté, co jsem získal tyhle dva lidi, bylo jasné, že už si mohu dovolit říct skoro komukoliv. Mezi moje oblíbené bubeníky vždy patřil Jeff Ballard. Teď hraje s Bradem Mehldauem, spolupracoval s Kurtem Rosenwinkelem a spoustou úžasných newyorských muzikantů mojí generace. Když slyšel, kdo na desce bude hrát a navíc se mu hodil termín, souhlasil.

Ondra Pivec nebo David Dorůžka pobývali v USA déle, ale vy jste si připravil půdu pro „americkou“ desku poměrně rychle, je to tak?

Ano, šlo jen o dva krátké pobyty v New Yorku, pokaždé asi deset dní. Poprvé jsme se s manželkou (zpěvačka Zeuritia neboli Vendula Šmoldasová, účinkuje i ve dvou písničkách nového alba - pozn. aut.) jen rozkoukali, chodili po klubech, objevovali atmosféru. Stihl jsem lekce u pěti nebo šesti úžasných jazzových kytaristů. Podruhé už jsme jeli točit desku. A teprve při druhém pobytu se mi podařilo zorganizovat hodinu s mým oblíbencem Peterem Bernsteinem.

Krom vlastních skladeb jste natočil i čtyři úpravy písní z Loewova muzikálu My Fair Lady.

V mojí generaci je asi zvykem, že na desce převládají autorské skladby, ale mně se vždy líbila například alba jazzových úprav písní z mu-